

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124223719
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7124223719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 66, Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 600,- EUR s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 21Csp/307/2024 zo dňa 03.09.2025

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok Mestského súdu Košice č.k. 21Csp/307/2024-92 zo dňa 03.09.2025 vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 450,- EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o náhrade trov konania.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) zhora označeným rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 450,- EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej istiny podľa bodu I. výrokovej časti rozsudku (III. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 600,- EUR titulom primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom proti žalovanému na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. SK-4Csp/64/2022 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky v oboch uplatňovaných nárokoch úspešná. Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo 14.06.2023 vo výroku I. určil, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku IV. určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 16. „Súhlas so spracovaním osobných údajov“, bod 16.6. zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 v tam uvedenom znení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozsudok Okresného súdu Bardejov zo 14.06.2023 v týchto výrokoch v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/8/2024 z 27.06.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2024. Žalobkyňa si uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu k porušeniu jej práv majúcich za následok určenie, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 je bezúročný a bez poplatkov v sume 300,- EUR a vo vzťahu k porušeniu jej ďalších (iných) práv majúcich za následok určenie, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 16. „Súhlas so spracovaním osobných údajov“, bod 16.6.

zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou rovnako v sume 300.- EUR.

3. Vykonaným dokazovaním resp. na základe skutkových tvrdení strán sporu, ktoré druhá strana nepoprela, vzal súd za preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka uzavrela so žalovaným ako dodávateľom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300039000 z 11.05.2011, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 510,- EUR so splatnosťou v trvaní 42 mesiacov, s ročnou úrokovou sadzbou 70,03 % a priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 68,07 %. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 z 14.06.2023 v časti výrokov I. a IV., ktorý nadobudol právoplatnosť 30.07.2024, bolo určené, že: a) úver zo zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 je bezúročný a bez poplatkov, b) zmluvná podmienka uvedená v článku 16 zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 „Súhlas so spracovaním osobných údajov“ bod 16.6. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 dávajú Veriteľovi súhlas podľa ods. 16.1., 16.2., 16.3., 16.4., 16.5. na dobu do podpísania tejto Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, počas platnosti tejto zmluvy o RÚ ako aj na dobu 10 rokov po skončení zmluvného vzťahu podľa tejto Zmluvy o RÚ. V rovnakom rozsahu udeľujú súhlas aj v prípade zamietnutia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to na dobu 10 rokov odo dňa jej podpísania Dlžníkom, Spoludlžníkom 1, Spoludlžníkom 2. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 môžu udelený súhlas písomne odvolať v prípade, že Veriteľ spracováva osobné údaje v rozpore a nad rámec nimi udeleného súhlasu alebo v rozpore s ustanoveniami zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov. Odvolanie súhlasu nadobudne účinnosť okamihom úplného vyrovnania všetkých záväzkov Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 tejto Zmluvy o RÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

4. Právne vec súd posúdil podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 53 ods. 1 zák. č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a v prvom rade sa zaoberal procesnou obranou žalovaného, ktorý poukázal na konanie prebiehajúce na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 52Csp/85/2023 a namietal prekážku už začatého konania. S poukazom na § 159 CSP, § 185 ods. 3 CSP, § 230 CSP a § 295 CSP si súd prvej inštancie zaobstaral a vykonal dokazovanie rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 52Csp/85/2023 z 15.05.2024, z ktorého zistil, že predmetom konania v tamtej veci bol žalobkyňou proti žalovanému uplatnený nárok na primerané finančné zadostučinenie za porušenie právnych povinností žalovaného majúcich za následok neprijateľnosť zmluvných podmienok zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 podľa špecifikácie v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Bardejov zo 14.06.2023 v časti jeho II. a III. výroku, spočívajúcich v dojednaní poplatku za žiadosť o odklad splátok a jeho splatnosti, ktoré (zadostučinenie) bolo žalobkyňi priznané v sume 300,- EUR. Súd prvej inštancie si rovnako za účelom zistenia prípadnej prekážky právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 CSP zaobstaral a vykonal dokazovanie aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/25/2024 z 12.08.2025, z ktorého zistil, že krajský súd na základe odvolania žalovaného rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 52Csp/85/2023 z 15.05.2024 v časti I. a III. výroku ako vecne správny potvrdil. Predmetom konania na Mestskom súde Košice vedeného pod sp. zn. 52Csp/85/2023 bol nárok na primerané finančné zadostučinenie za porušenie práv žalobkyne majúcich za následok určenie inej zmluvnej podmienky tej istej zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 za neprijateľnú. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s právnym názorom žalovaného, podľa ktorého by konanie na Mestskom súde Košice vedené pod sp. zn. 52Csp/85/2023 predstavovalo prekážku už začatého konania podľa § 159 CSP brániacu jej prejednaniu v tomto konaní, pre ktorú by bolo nevyhnutné konanie zastaviť. Zo žiadneho právneho predpisu totiž nevyplýva, že by sa spotrebiteľ musel domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobou podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj určenia neprijateľnosti všetkých neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka z tej istej spotrebiteľskej zmluvy v jednom a tom istom súdnom konaní, pričom k určeniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru a tiež ako ani k určeniu všetkých neprijateľných zmluvných podmienok za neprijateľné nemusí dôjsť jedným súdnym rozhodnutím. Súd tak dospel k záveru, že právoplatné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nie je spôsobilé založiť prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 295 CSP pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok z tej istej spotrebiteľskej zmluvy. Rovnako ani určenie neprijateľnosti určitých zmluvných podmienok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre určenie neprijateľnosti iných zmluvných podmienok z jednej a tej istej spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvej inštancie konštatoval, že určenie určitej zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy za neprijateľnú neznamená, že všetky ostatné zmluvné podmienky tejto zmluvy sú prijateľné. Z uvedeného vyplýva, že priznanie primeraného finančného zadostučinenia za porušenie určitých práv spotrebiteľa alebo povinností dodávateľa majúcich za následok neprijateľnosť určitých zmluvných podmienok (v

danom spore podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti výrokov II. a III.) nemožno považovať za završenie ochrany spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. za porušenie iných práv spotrebiteľa alebo povinností dodávateľa majúcich za následok neprijateľnosť iných zmluvných podmienok, či bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru (v danom spore podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti výrokov I. a IV.). Výšku už priznaného primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie práv spotrebiteľa majúcich za následok neprijateľnosť určitej zmluvnej podmienky, má možnosť súd zohľadniť pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie iných práv spotrebiteľa majúcich za následok neprijateľnosť inej zmluvnej podmienky, či bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, z tej istej spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvej inštancie tak k tejto obrane žalovaného uzavrel, že hypotéza § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi, k čomu v danom prípade zo strany žalobkyne nepochybne došlo (rozsudok Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti výrokov I. a IV.) a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Súd osobitne zdôraznil, že je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Na základe uvedených skutočností súd uzavrel, že žalobkyňou uplatnený nárok je, čo právneho základu, daný.

5. Súd prvej inštancie ďalej k výške primeraného finančného zadosťučinenia najprv poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/92/2021 z 30.06.2022, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona (§ 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., pozn. odvolacieho súdu) vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Súd prvej inštancie tak konštatoval, že pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti, je teda jediným rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia. Súd prvej inštancie pri úvahách o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal predovšetkým z konkrétnych okolností daného prípadu, a to intenzity porušenia práva spotrebiteľa, resp. povinností dodávateľa, charakteru porušených práv a povinností a ich potencionálnych dôsledkov, časového trvania závadného konania, a v neposlednom rade prihliadol na jednotlivé funkcie primeraného finančného zadosťučinenia. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, súd sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne, že utrpela ujmu minimálne v psychickej rovine, keď bola nútená hájiť svoje právo na súde a v rámci súdneho konania na Okresnom súde Bardejov vedeného pod sp. zn. SK-4Csp/64/2022 sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vysporiadať aj s procesnou obranou žalovaného, ktorý nárok žalobkyne neuznal a žiadal žalobu zamietnuť (rovnako ako napokon aj v tomto následnom konaní o priznanie finančného zadosťučinenia), pričom závadný stav v danej trval viac ako 12 rokov (zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v roku 2011 a súd vyslovil porušenie spotrebiteľských práv v roku 2023). Podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 03.09.2025 v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011 bola schválená a tým žalobkyňi poskytnutá výška úveru 510,- EUR, avšak žalobkyňi bola skutočne vyplatená iba suma 423,61 EUR. Žalobkyňa na úhradu úveru zaplatila k 27.10.2014 celkom sumu 1.417,22 EUR a žalovaný jej následne vrátil iba čiastku v sume 389,56 EUR, pričom žalovaný tieto tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne nepoprel. Vzhľadom aj na judikovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru u žalovaného tak zostala titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka na úkor žalobkyne suma 604,05 EUR (1.417,22 EUR - (389,56 EUR + 604,05 EUR) = 423,61 EUR). Žalobkyňa si túto pohľadávku proti žalovanému pre hrozbu vzniesenia námietky premĺčania z jeho strany v súdnom konaní neuplatnila, čo však podľa tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne žalovanému nebráni, aby túto pohľadávku podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako naturálnu obligáciu dobrovoľne uspokojil. Súd prvej inštancie tak bral do úvahy najmä to, že toto porušenie reálne zasiahlo do majetkovej sféry žalobkyne a spôsobilo jej ekonomickú ujmu. Finančné zadosťučinenie za toto porušenie v žalobkyňou navrhovanej sume 300,- EUR súd považoval za primerané o to viac, že rozsudkom Mestského súdu Košice z 15.05.2024 ako vecne správnym potvrdeným rozsudkom odvolacieho súdu z 12.08.2025 za porušenie práv žalobkyne majúcich za následok určenie neprijateľných podmienok podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov zo 14.06.2023

v časti výroku II. a III., bolo žalobkyni priznané ako primerané finančné zadosťučinenie rovnako v sume 300,- EUR. Vo vzťahu k porušeniu práv žalobkyne majúcich za následok určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky spočívajúcej v udelení súhlasu žalobkyne žalovanému na spracovanie jej osobných údajov až na dobu 10 rokov po skončení daného zmluvného vzťahu neurčitému okruhu osôb mal súd okrem času trvania tohto porušenia na zreteli aj to, že ide o porušenie práva nemajetkovej povahy, vo vzťahu ku ktorému síce vznik majetkovej ujmy nemožno vylúčiť, avšak vznik takejto ujmy zo strany žalobkyne nebol tvrdený. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia v neposlednom rade zohľadnil aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozsudkom Mestského súdu Košice z 15.05.2024 žalobkyni za porušenie jej práv žalovaným majúcich za následok určenie inej zmluvnej podmienky (spočívajúcej v dojednaní poplatku za žiadosť o odklad splátok a jeho splatnosti, pozn.), avšak z tej istej zmluvy o revolvingovom úvere z 11.05.2011, v sume 300,- EUR. Súd prvej inštancie tak v okolnostiach danej veci dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie je primerané za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne majúcich za následok podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti I. výroku - určenie, že daný úver je bezúročný a bez poplatkov v sume 300,- EUR a za porušenie ďalších (iných) práv žalobkyne majúcich za následok podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti výroku IV. - určenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú v sume 150,- EUR. Súd mal za to, že výška priznaného zadosťučinenia pre žalobkyňu v súhrnej sume 750,- EUR, vrátane sumy priznanej rozsudkom Mestského súdu Košice z 15.05.2024, reflektuje závažnosť porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa, konkrétne skutkové okolnosti, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, prípadne potencionálnych následkov, ktoré žalobkyni (spotrebiteľke) hrozili, ako aj subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Suma priznaného finančného zadosťučinenia nie je zjavne neprimeraná povahe a rozsahu porušenia jej práv, čo zodpovedá zákonom sledovanému účelu (poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov). Priznané zadosťučinenie nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku žalobkyne ako spotrebiteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyni titulom primeraného finančného zadosťučinenia spolu sumu 450,- EUR. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti žalobkyňou uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie za porušenie práv žalobkyne majúcich za následok určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa rozsudku Okresného súdu Bardejov z 14.06.2023 v časti IV. výroku nad rozsah priznaného nároku v sume 150,- EUR (z celkovej uplatnenej sumy 300,- EUR) považujúc túto za neprimeranú, súd žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že výška primeraného finančného zadosťučinenia závisí v konečnom dôsledku od úvahy súdu. V takom prípade možno mať za to, že nepriznanie primeraného finančného zadosťučinenia v celom uplatnenom rozsahu nepredstavuje čiastočný neúspech žalobkyne, a tak je namieste aplikovať § 255 ods. 1 CSP. Na základe uvedeného súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanému.

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku I. a III., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol.

7.1 Odvolateľ v úvode namietal, že už v podanom odpore poukazoval na to, že v nadväznosti na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 si žalobkyňa už uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie. O tejto žalobe bolo vedené konanie pred Mestským súdom Košice pod sp. zn. 52Csp/85/2023 a v danom konaní bolo rozhodnuté už v roku 2024. Súd prvej inštancie sa s touto námietkou vypořiadal tak, že išlo o iné výroky z daného rozsudku sp. zn. SK-4Csp/64/2022 a že vo výsledku jeho rozhodnutie a skoršie rozhodnutie priznáva zadosťučinenie len 750,- EUR. Súd prvej inštancie teda opätovne rozhodoval o finančnom zadosťučinení na základe takých skutočností, ktoré už boli právoplatne posúdené a zohľadnené v inom súdnom konaní. Takýto postup súdu predstavuje vo vzťahu k uvedeným záverom rozhodovanie, ktoré porušuje procesné prekážky res iudicata. V tomto konaní a v napádanom rozsudku súd rozhodol na základe rovnakých skutkových okolností a stavu, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté. Vo vzťahu k týmto skutočnostiam predsa súd už priznal nárok na primerané finančné zadosťučinenie. To, že si žalobkyňa uplatnila nárok na finančné zadosťučinenie samostatne v dvoch konaniach, pričom ho „rozdelila“ tak, že v konaní sp. zn. 52Csp/85/2023 si uplatnila nárok na zadosťučinenie k niektorým výrokom a v tomto konaní vo vzťahu k iným výrokom, na veci absolútne nič nemení. Skutočnosti v rozsudku 52Csp/85/2023 a skutočnosti uvádzané v bode 23.

odôvodnenia napádaného rozsudku sú identické, rovnaké a na základe rovnakých okolností bolo priznané zadosťučinenie dvakrát.

7.2 Žalovaný ďalej uviedol, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie aj tým, že za výrok o určení bezúročnosti priznáva žalobkyňu zadosťučinenie vo výške 300,- EUR a to aj preto, lebo to predstavuje 1-icu skutočne utrpenej ekonomickej ujmy 604,05 EUR. Toto odôvodnenie a rozhodnutie nemá žiadny podklad ani vo vykonanom dokazovaní a ani v inom rozhodnutí, pretože žiadny súd nerozhodol o tom, že by takáto „ekonomická ujma“ vznikla. Žalobkyňa si žiadny takýto nárok ani neuplatnila v žiadnom súdnom konaní. Žalobkyňou tvrdený dôvod, že si tento údajný nárok neuplatnila kvôli premlčaniu je nedôvodným a nemá vo vzťahu k finančnému zadosťučineniu žiadny význam. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení uviedol, že právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 03.09.2025 uviedol, že malo vzniknúť bezdôvodné obohatenie a týmto žalobkyňa odôvodňovala požiadavku na finančné zadosťučinenie v spojitosti s výrokom o určení bezúročnosti. Ak súd na túto skutočnosť prihliadal, išlo o zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP, preto súd mal postupovať podľa § 142 CSP a rozhodnúť o zmene žaloby, a umožniť žalovanému sa k danej veci vyjadriť. Súd ďalej odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že za výrok o určení neprijateľnosti bodu 16.6. priznal zadosťučinenie vo výške 150,- EUR. Z napádaného rozsudku nie sú však zrejme žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili rozhodnutie súdu.

7.3 Na záver žalovaný nesúhlasil ani s rozhodnutím o náhrade trov konania, keď uviedol, že súd túto náhradu žalobkyňu s poukazom na § 251 a § 257 CSP priznať nemal. Žalobkyňa v konaní ani netvrdila a ani nepreukázala žiadny osobitný dôvod pre podanie dvoch žalôb o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia namiesto jednej. Uplatňovanie a priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyňu v pomeroch prejednávanej veci je preto v rozpore s § 251 CSP, pretože takéto trovy žalobkyne by nevznikli, ak by podala jednu žalobu, preto trovy žalobkyne nie sú účelnými.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok považuje za vecne správny a dostatočne odôvodnený. Jednotlivé argumenty žalovaného iba preukazujú opodstatnenosť žaloby, pretože žalovaný si nepriznáva pochybenie a porušenie spotrebiteľských noriem a práv žalobkyne, čo len odôvodňuje opodstatnenosť podanej žaloby s poukazom na jednotlivé ciele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. K námietke žalovaného ohľadom duplicitného uplatňovania svojho nároku žalovaná uviedla, že v konaní vedenom na Mestskom súde Košice sp. zn. 52Csp/85/2023 si uplatňovala primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k inému porušeniu. Išlo o iný rozsah, dôvod a charakter porušenia spotrebiteľských noriem a najmä iný právny titul.

9. Žalobkyňa ďalej konštatovala, že v konaní dostatočne, určito a zrozumiteľne poukázala nielen dôvodnosť základu nároku na primerané finančné zadosťučinenie, ale aj čo do súdom priznanej výšky. Vzhľadom na priebeh či už tzv. základného konania, ako aj štádium tohto konania o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, poukázala najmä na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušení spotrebiteľských noriem. Zo strany žalovaného sa jedná o mimoriadne závažné porušenie spotrebiteľských práv a povinností a porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby aj majetkový charakter. Primerané finančné zadosťučinenie vo výške 450,- EUR je prinajmenšom primerané aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50.000,- EUR), ktoré podľa zák. č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zák. č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Slovenská obchodná inšpekcia alebo Národná banka Slovenska. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti žalobkyňa odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdiť.

10. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo výroku I., ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel ako aj vo výroku III. o náhrade trov konania vecne správny, preto ho odvolací súd v tomto rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, tento nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27. januára 2026 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 207, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.1.2026 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

15. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, tzn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver v potvrdenej časti, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny v časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 450,- EUR podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v tejto časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. Súd svoje úvahy, ako dospel k vyššie uvedeným záverom, uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval, tieto úvahy sú správne,

niet v nich žiadnych logických rozporov a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje a na tomto mieste ich neopakuje.

23. Žalovaný v prevažnej miere argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti a neumožňujú prijať iné závery.

24. Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky podstatné otázky z hľadiska rozhodnutia vo veci.

25. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o splnení všetkých zákonných predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni v zmysle § 3 ods. 5 zák. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zhodne so súdom prvej inštancie považuje priznané finančné zadosťučinenie vo výške 450,- EUR za primerané s ohľadom na kritéria, ktoré súd zohľadnil pri určovaní tejto výšky.

26. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k vyššie uvedenému záverom s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovaného, keďže tieto už boli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

27. Na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutej časti a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

28. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, vyplývajúce z ust. § 3 ods. 5 zák. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý vzniká, ak sú splnené podmienky stanovené zákonom, a to: a) spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv alebo povinností určených na jeho ochranu proti porušiteľovi, b) je úspešný.

29. V prejednávanej veci podstatou odvolacích námietok je aj tvrdenie žalovaného o nesplnení zákonných podmienok pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni, skutočnosť, že o primeranom finančnom zadosťučinení pre žalobkyňu už raz právoplatne rozhodnuté bolo a neprimeranosť výšky priznaného finančného zadosťučinenia.

30. Podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

31. Ako vyplýva z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, jedinou podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

32. Otázku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vysvetlil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.09.2016 a sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019.

33. V rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14.09.2016 najvyšší súd v súvislosti s ust. § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa uviedol, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

34. V rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 najvyšší súd nadviazal na vyššie uvedené závery a zároveň sa zaoberal otázkou, či je možné priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Uviedol,

že ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľovi. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

35. Vychádzajúc z vyššie citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu odvolací súd konštatuje, že možno priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa bez toho, aby bola v konaní preukázaná konkrétna ujma, či už materiálna alebo nemateriálna (morálna) a bez toho, aby spotrebiteľ musel preukazovať výšku vzniknutej ujmy.

36. Pre posúdenie základu predmetu sporu (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia) bolo preto podstatné, či sú splnené zákonné predpoklady pre požadované priznanie nároku, a to, či si spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, a či bol úspešný.

37. Žalobkyňa úspešné uplatnenie porušenia jej práv a povinností žalovanému preukázala rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/8/2024 zo dňa 27.06.2024. Citovaným rozsudkom Okresného súdu Bardejov bolo rozhodnuté (určené) (a v tomto konaní na základe výroku I. a IV. rozsudku uplatnené primerané finančné zadosťučinenie) výrokom I., že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 je bezúročný a bez poplatkov a výrokom IV. súd určil že zmluvná podmienka v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 uvedená v článku 16 Súhlas so spracovaním osobných údajov, bod 16.6 v znení:... je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Výroky II. a III. cit. rozsudku o určení ďalších (iných) zmluvných podmienok za neprijateľné zmluvné podmienky neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť uplynutím lehoty na podanie odvolania, odvolaním žalovaný napadol (okrem iného) výroky I. a IV. rozsudku. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudok vo výrokoch I., IV., V. a VI. potvrdil, pričom tak rozsudok súdu prvej inštancie ako aj rozsudok odvolacieho súdu žalobkyni priznali nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok Okresného súdu Bardejov v napadnutých výrokoch I. a IV. nadobudol právoplatnosť v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu dňa 30.07.2024. Tým bolo preukázané porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľa a povinností žalovaného pri uzavieraní spotrebiteľských zmlúv so žalobkyňou. Bola tak splnená zákonná podmienka pre vznik nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

38. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o preukázaní podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností žalobkyňou predložením rozsudkov, v ktorých bolo okrem iného rozhodnuté o určení úveru za bezúročný a bez poplatkov a určení zmluvnej podmienky úverovej zmluvy za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ktorými bol judikovaný konkrétny nárok z porušenia práva, ale aj so záverom súdu, že podmienkou úspešného uplatnenia nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je preukázanie vzniku ujmy na strane žalobkyne.

39. Odvolací súd zastáva názor, že pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa nevyžaduje vznik ujmy, či už materiálnej alebo nemateriálnej, postačuje hrozba vzniku ujmy a postačí, že spotrebiteľ na podklade spotrebiteľskej zmluvy má plniť to, čo veriteľovi práve pre rozpor so zákonom nepatrí.

40. Odvolací súd poznamenáva, že v prejednávanej veci táto ujma preukázaná aj bola, a to najmä v nemajetkovej sfére žalobkyne, ktorá bola nútená domáhať sa svojich práv, resp. domáhať sa určenia poskytnutého spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov a určenia zmluvných podmienok úverovej zmluvy za neprijateľné zmluvné podmienky v súdnom konaní trvajúcim od roku 2022 až do roku 2024, ktoré nepochybne predstavuje negatívny zásah do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilý privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov, neistoty a podobne.

41. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nestanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, s výnimkou, že toto musí byť primerané.

42. Určenie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou úvahy súdu a súd určí, aká výška finančného zadosťučinenia je primeraná vždy s ohľadom na okolnosti danej veci. Nemôže ísť teda o úvahu svojvoľnú a túto musí súd v odôvodnení rozsudku vysvetliť tak, aby bolo zrejmé, prečo práve priznanú sumu finančného zadosťučinenia považuje za primerané finančné zadosťučinenie v danej konkrétnej veci.

43. Aj keď podmienkou priznania finančného zadosťučinenia nie je vznik ujmy ani hrozba ujmy spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práva dodávateľom, existujúca alebo hroziaca ujma môže byť jedným z kritérií pre posudzovanie primeranosti výšky finančného zadosťučinenia.

44. Súdna prax doposiaľ vychádzala pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia z nasledujúcich kritérií: 1. vzniknutá, resp. hroziaca ujma, 2. rozsah, v akom dodávateľ porušil svoje povinnosti a výška majetkového plnenia, ktoré tým dodávateľ získal na úkor spotrebiteľa, 3. doba trvania protiprávneho stavu, 4. nevyhnutnosť domáhania sa práv v súdnom konaní a tým spôsobený zásah do súkromného života spotrebiteľa, 5. reparácia vzniknutej ujmy v majetkovej sfére spotrebiteľa, t.j. súdy zohľadňujú, v akom rozsahu bolo spotrebiteľovi vrátené majetkové plnenie dodávateľom, na ktoré dodávateľ nemal právny nárok, 6. odškodnenie v iných obdobných prípadoch porušenia práv spotrebiteľa, 7. odškodnenie v iných situáciách a podľa iných zákonných ustanovení v oveľa závažnejších prípadoch (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, odškodňovanie obetí trestných činov). Súd má teda k dispozícii širokú škálu hodnotiacich kritérií a okrem vyššie uvedených kritérií to môžu byť aj iné okolnosti konkrétnej prejednávanej veci.

45. Súd prvej inštancie určil výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 450,- EUR a to tak, že v časti určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov vo výške 300,- EUR a v časti určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú vo výške 150,- EUR.

46. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia sa berie do úvahy nielen tá skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je spôsobilá negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potenciálne ohroziť jeho sociálny či rodinný život, ale treba zohľadniť aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pritom na to, že aj vďaka žalobkyni vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárové úverové zmluvy so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v neprijateľnom znení.

47. Odvolací súd ďalej uvádza v dôsledku konania žalovaného žalobkyňa musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

48. Pri neexistencii špecifických kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, okrem „primeranosti“, a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd prihliadal najmä na

určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a na určenie poskytnutého spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov a za primerané okolnostiam považuje primerané finančné zadostučinenie v celkovej výške 450,- EUR, ktoré pozostáva zo sumy 300,- EUR predstavujúcej primerané finančné zadostučinenie za to, že žalovaný poskytol žalovanej úver, ktorý bol neskôr určený za bezúročný a bez poplatkov a zo sumy 150,- EUR (50% z požadovaných 300,- EUR) predstavujúcej primerané finančné zadostučinenie za uplatnenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o revolvingovom úvere.

49. Žalobkyňa sa úspešne domohla voči žalovanému uplatnenia porušenia hneď viacerých svojich práv. Súd prvej inštancie správne zohľadnil, že dôsledkom 2-násobného porušenia práv žalobkyne bola bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (súhlas so spracovaním osobných údajov). Odvolací súd zohľadniac kritériá pre priznávanie primeraného finančného zadostučinenia, považoval sumu 150,- a 300,- EUR za porušenie práv žalobkyne (použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej úverovej zmluve a poskytnutie úveru, ktorý bol určený za bezúročný a bez poplatkov) za primeranú okolnostiam prejednávanej veci a plniacu tak funkciu reparačnú, ako aj sankčnú.

50. Odvolací súd sa so zdôvodnením výšky a primeranosti priznaného finančného zadostučinenia žalobkyne stotožňuje a považuje ho za dostatočné a konkrétne. Súd prvej inštancie presvedčivo zdôvodnil, z akých okolností vychádzal, keď rozhodol o čiastočnom priznaní žalobou uplatneného nároku v sume 450,- EUR. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na podrobné určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia v bode 23. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalovaného, v zmysle ktorej postup určenia priznanej sumy je svojvoľný a nepreskúmateľný. Odvolací súd v tomto kontexte upriamuje pozornosť odvolateľa na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03, v zmysle ktorých z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

51. Úvaha súdu prvej inštancie o výške finančného zadostučinenia nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a nemožno dospieť k záveru, že v rozsahu, v akom bola priznaná, dôjde k finančnému obohateniu sa žalobkyne. Priznaná výška je primeraná okolnostiam prejednávanej veci.

52. Priznaná výška finančného zadostučinenia je primeraná, okolnostiam prejednávanej veci, ako aj peňažnej satisfakcii priznávanej v obdobných prípadoch. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že práve vzájomnou konzistentnosťou s už judikovanými vecami sa zároveň naplňuje požiadavka jednotného posudzovania porovnateľných prípadov, vyplývajúca z ústavne chránenej rovnosti pred zákonom a právnej istoty, zahŕňajúca v sebe (tiež) potrebu náležitého odôvodnenia výraznejších odchýlok od riešení v typovej judikatúre.

53. Zohľadniac všetky vyššie uvedené kritériá, ako boli vyhodnotené a vychádzajúc aj z rozhodovacej praxe senátu v iných obdobných veciach (napr. sp. zn. 6Co/84/2021, 6CoCsp/49/2021, 6CoCsp/49/2022, 6Co/129/2020, 6Co/150/2021, 6CoCsp/68/2021, 6CoCsp/57/2021, 6CoCsp/40/2021, 6CoCsp/51/2022, 6CoCsp/12/2024 a ďalšie), považuje odvolací súd finančné zadostučinenie vo výške 450,- EUR, t.j. 150,- EUR a 300,- EUR za v danom prípade porušenia práv spotrebiteľa, za primerané a bude viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu nezneužívať jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a k takému konaniu a správaniu, aby nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľa.

54. Žalovaný v podanom odvolaní napokon namietal aj skutočnosť, že žalobkyňa primerané finančné zadostučinenie v totožnej veci už poskytnuté bolo a to v spore vedenom na Mestskom súde Košice sp. zn. 52Csp/85/2023, keď jej bolo právoplatne priznané primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- EUR, pričom súd prvej inštancie pri priznaní tohto primeraného finančného zadostučinenia rovnako vychádzal z rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. Sk-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023.

55. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023, ktorý týmto rozsudkom určil, že úver zo Zmluvy o revolvingovom

úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 je bezúročný a bez poplatkov (I. výrok), že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 uvedená v čl. 8, bod 8.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (II. výrok), že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 uvedená v čl. 8, bod 8.4 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (III. výrok), a že zmluvná podmienka v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300039000 zo dňa 11.05.2011 uvedená v čl. 16, bod 16.6 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (IV. výrok). Výrokmi V. a VI. rozsudku Okresný súd Bardejov rozhodol o náhrade trov konania.

56. Na základe podaného odvolania zo strany žalovaného (ktorý podal odvolanie proti výrokom I., IV., V. a VI. rozsudku Okresného súdu Bardejov) Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom sp. zn. 18CoCsp/8/2024 zo dňa 27.06.2024 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Bardejov v napadnutých výrokoch I., IV., V. a VI. potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Z uvedeného vyplýva, že výroky II. a III. rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023 nadobudli právoplatnosť uplynutím lehoty na podanie odvolania (dňa 02.08.2023) a výroky I. a IV. nadobudli právoplatnosť spolu s rozhodnutím odvolacieho súdu dňa 30.07.2024.

57. Žalobkyňa tak z vyššie uvedených dôvodov podala (prvú) žalobu o primerané finančné zadosťučinenie dňa 06.11.2023 Mestskému súdu Košice a to na základe výrokov II. a III. rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 52Csp/85/2023. V tomto konaní bola žalobkyňa úspešná, súdom jej bolo právoplatne priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300,- EUR a to z dôvodu, že v základom konaní uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv a výrokmi II. a III. rozsudku Okresného súdu Bardejov boli dve zmluvné podmienky úverovej zmluvy určené za neprijateľné. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle výrokov I. a IV. rozsudku Okresného súdu Bardejov si v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 52Csp/85/2023 uplatniť nemohla, keďže tieto v čase podania žaloby právoplatné neboli.

58. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

59. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

60. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

61. Z citovaného ust. § 230 CSP vyplýva, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážkou rei iudicatae, a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania.

62. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd také konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaví.

63. O tie isté strany ide aj vtedy, ak v konaní vystupujú nositelia práv z rovnakého právneho vzťahu v opačnom procesnom postavení a tiež vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia strán už skončeného konania.

64. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t.j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Podmienky totožnosti strán sporu a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne.

65. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011, sp. zn. 5Cdo/280/2010).

66. Pre vznik prekážky v zmysle § 230 CSP sa teda vyžaduje existencia právoplatného rozhodnutia o tej istej veci (medzi tými istými stranami sporu ohľadne toho istého predmetu konania, ak znovu prebieha), preto podstatným ohľadne odvolacej námietky žalovaného je vyriešenie otázky, či tu prebiehajúce konanie je súdnym konaním s totožným predmetom medzi totožnými stranami sporu, ako vo veci sp. zn. 52Csp/85/2023 vedenej na Mestskom súde Košice.

67. Stranami sporu v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 52Csp/85/2023 boli totožné strany sporu ako v konaní sp. zn. 21Csp/307/2024, avšak odvolací súd je názoru, že v týchto konaniach sa nejedná a totožný uplatnený nárok. Podľa odvolacieho súdu predmetom týchto konaní nie je primerané finančné zadosťučinenie ako také, ale samostatné nároky na primerané finančné zadosťučinenie za porušenie práv žalobkyne spôsobené konkrétnymi neprijateľnými zmluvnými podmienkami (výrok II., III., IV. rozsudku Okresného súdu Bardejov) a porušením práva žalobkyne tým, že jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver neskôr určený ako bezúročný a bez poplatkov (výrok I. rozsudku Okresného súdu Bardejov). Každá neprijateľná zmluvná podmienka (prípadne určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov) predstavuje zo strany žalovaného samostatné porušenie a zakladá samostatný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie aj keď všetky porušenia práv žalobkyne vyplývajú z tej istej spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

68. Zároveň odvolací súd dodáva, že s najväčšou pravdepodobnosťou by si žalobkyňa uplatnila svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému jednou žalobou, ak by rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-4Csp/64/2022 zo dňa 14.06.2023 vo výrokoch I. – IV. nadobudol právoplatnosť v rovnaký deň (výroky I. a IV. rozsudku nenadobudli právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania zo strany žalovaného uplynutím lehoty na podanie odvolania na rozdiel od výrokov II. a III. rozsudku). Vzhľadom však na vzniknutú situáciu si žalobkyňa svoje nároky uplatnila dvoma žalobami, pričom odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že v prípade podania jednej žaloby o primerané finančné zadosťučinenie, by žalobkyňi zrejme bolo priznané jedným rozhodnutím vyššie primerané finančné zadosťučinenie (za určenie troch zmluvných podmienok za neprijateľné a určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov) ako jej bolo priznané len v konaní vedenom na Mestskom súde Košice sp. zn. 52Csp/85/2023.

69. Odvolací súd tak z uvedených dôvodov posúdil aj odvolaciu námietku žalovaného ohľadom procesnej prekážky *res iudicata* ako nedôvodnú.

70. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznanej istiny ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

71. Vecne správne rozhodol súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % vychádzajúc zo záveru, že pokiaľ ide o základ nároku, žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná a stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia záviselo iba od úvahy súdu. Žalobkyňa má tak nárok na plnú náhradu trov konania zo sumy primeraného finančného zadosťučinenia priznanej súdom (450,- EUR).

72. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

73. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).